

Stečajna masa iza OSVIT
građevinsko-zanatska zadruga – u stečaju Ivanec
Vladimira Nazora 77, OIB 69664597077

Nadležni trgovački sud: Zagreb
Poslovni broj spisa: St-26/2005
Stečajni dužnik: Stečajna masa iza OSVIT građevinsko-zanatska zadruga – u stečaju Ivanec, V. Nazora 77, OIB: 69664597077

Temeljem zaključka Suda br. 20. St-26/2005-24, od 3.4.2023., stečajni upravitelj dostavlja

Izvješće o stanju stečajne mase

4.4.2023. (o-19)

I. Stanje stečajne mase nakon završnog ročišta, odnosno zaključenja stečajnog postupka

Jedina imovina koja čini stečajnu masu je sudski postupak koji se vodi pred TS Zagreb, pod br. P-277/2022 (ranije P-4134/2005, dalje: Predmet), u kojem stečajni dužnik sudjeluje u ulozi tužitelja, po tužbi koju je na 26.7.2005. podnio odvjetnik Stjepan Brčić (dalje: Odvjetnik), a radi pobijanja pravne radnje.

Sud je 8.3.2023. godine donio presudu (pismeno br. P-277/2022-15, *Prilog 1*, dalje: Presuda) kojom je prihvatio prijedlog stečajnog dužnika (utvrdio je da je pravna radnja bez učinka prema stečajnoj masi), te je naložio tuženiku da vrati u stečajnu masu nekretnine zbog kojih se vodio Predmet, da iste preda stečajnom dužniku u posjed i da nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu 10.379,45 EUR u roku 15 dana.

Presudom, t. III, je Sud naložio ZKO OS Zagreb uspostavu zemljišnoknjižnog stanja u stanje prije upisa predbilježbe br. Z-5397/03, zaprimljene 6.3.2003. godine.

Sud je rješenjem P-277/2022-16 (*Prilog 2*) naložio stečajnom dužniku plaćanje sudske pristojbe u iznosu 663,61 EUR. Stečajni upravitelj ukazuje na činjenicu da stečajni dužnik nema otvoren IBAN i ne raspolaže nikakvim novčanim sredstvima.

Tuženik u Predmetu je pravovremeno, potpuno i na dopušten način uložio žalbu (*Prilog 3*), na koju je stečajni upravitelj dostavio odgovor (*Prilog 4*).

Stečajna masa iza OSVIT
građevinsko-zanatska zadruga – u stečaju Ivanec
Vladimira Nazora 77, OIB 69664597077

II. Postupanje sa stečajnom masom

Stečajni upravitelj će poduzimati potrebne radnje u Predmetu s ciljem što povoljnijeg ishoda za stečajnog dužnika.

III. Prijedlog naknadne diobe prema završnom popisu ako se preostala stečajna masa dijeli stečajnim vjerovnicima

Unatoč tome što je Presuda povoljna po stečajnog dužnika, krajnji ishod Predmeta je i dalje neizvjestan, pa će stečajni upravitelj naknadnu diobu predložiti nakon što Predmet bude pravomoćno okončan.

Stečajna masa iza OSVIT građevinsko-zanatska
zadruga – u stečaju Ivanec

Dražen Vidman, stečajni upravitelj

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

71. P-277/2022-15

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Mariji Krajnović, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza OSVIT građevinsko-zanatska zadruga – u stečaju, Ivanec, Vladimira Nazora 77, kojeg zastupa stečajni upravitelj Dražen Vidman iz Ivanca, Vladimira Nazora 77, protiv tuženika STJEPAN KRŠEK, Sesvete, Slavka Stolnika 2, OIB: 56470765304 (ranije vlasnik Građevinskog obrta za visoko-nisko gradnju i završne građevinske radove), kojeg zastupa punomoćnik Đuro Zoroe, odvjetnik iz Sesveta, I.G. Kovačića 4/1, radi pobijanja pravnih radnji, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 26. siječnja 2023., u prisutnosti punomoćnika tužitelja stečajnog upravitelja Dražena Vidmana i tuženika i punomoćnika tuženika, s danom objave 8. ožujka 2023.,

presudio je

I Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Sporazum od 05. ožujka 2003. sklopljen između tuženika Stjepana Krška, Sesvete, Slavka Stolnika 2, MBG: 2409947391804, vlasnika Građevinskog obrta za visoko-nisko gradnju, završne građevinske radove i "OSVIT" građevinsko-zanatska zadruga, Zagreb, Trnjanska 62, temeljem kojega je tuženik u z.k.ul.br. 25107, z.k.č.br. 8304/8 i 8304/9 k.o. Grad Zagreb predbilježio pravo vlasništva na nekretninama zanatske zadruge "Osvit" u korist Stjepana Krška, Sesvete, Slavka Stolnika 2.

II Tuženik je dužan vratiti u stečajnu masu nekretnine u Zagrebu, upisanu u z.k.ul.br. 25107, k.o. Grad Zagreb i to ½ kat. čest. br. 8304/8 u naravi voćnjak površine 185 čhv ili 664 m² i ½ kat. čest. br. 8304/9 u naravi voćnjak površine 182 čhv ili 655 m² koje je stekao temeljem Sporazuma od 05. ožujka sklopljenog između Stjepana Krška, Sesvete, Slavka Stolnika 2 i "OSVIT" građevinsko-zanatska zadruga, Zagreb, Trnjanska 62.

III Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Zagrebu brisanje upisa promjene prava vlasništva u korist Stjepana Krška, Sesvete, Slavka Stolnika 2, brisanje upisa predbilježbe prava vlasništava broj Z-5397/2003 u z.k.ul.br. 25107 k.o. Grad Zagreb, k.č.br. 8304/8 i 8304/9 kojom se predbilježuje pravo vlasništva na nekretnine zanatske zadruge "Osvit", za korist Stjepana Krška, Sesvete, Slavka Stolnika 2, te povrat u prethodno zemljišnoknjižno stanje – stanje prije upisa predbilježbe broj Z-5397/03 zaprimljene 06. ožujka 2003.

- IV Nalaže se tuženiku da navedenu nekretninu preda u posjed tužitelju.
- V Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 10.379,45 EUR / 78.204,00 kn¹ u roku 15 (petnaest) dana.
- VI U ostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Građevinsko zanatska zadruga Osvit u stečaju u tužbi podnesenoj dana 27. srpnja 2005. navodi da je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak rješenjem St-26/05 od 25. svibnja 2005. godine s tim da je dana 28. travnja 2005. godine rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu pokrenut prethodni postupak radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka, a prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnesen je dana 31. siječnja 2005. godine.

2. Stečajni dužnik je dana 05. ožujka 2003. godine s tuženikom sklopio Sporazum u kojem su uglavili da se "Osvit" građevinsko-zanatska zadruga iz Zagreba Trnjanska 62, Sporazumom od 12. prosinca 2002., a za izvršene građevinske radove, obvezala Stjepanu Kršku iz Sesveta najkasnije do 31. ožujka 2003. isplatiti iznos od 204.166,97 kn, a točkom II. navedenog Sporazuma "Osvit" građevinsko-zanatska zadruga izričito je navela da objektivno nije u mogućnosti do navedenog roka izvršiti plaćanje iz točke I. navedenog Sporazuma zbog nemogućnosti, odnosno blokade računa "Osvit" građevinsko-zanatska zadruga ustupila je Stjepanu Kršku svoju 1/2 dijela nekretnina upisanih u z.k.ul.br. 25107 k.o. Grad Zagreb koje se sastoje od z.k.č.br. 8304/8 u naravi voćnjak sa 185 čhv i z.k.č.br. 8304/9 u naravi voćnjak sa 182 čhv pa je temeljem tog Sporazuma tuženik stavio predbilježbu prava vlasništva na navedenoj nekretnini.

3. U vrijeme kada je sačinjen predmetni Sporazum kojim je stečajni dužnik izrijekom dopustio da se na temelju tog Sporazuma u zemljišnim knjigama izvrši prijenos njegovog suvlasničkog dijela, stečajni dužnik nije uobičajeno poslovao, bio mu je blokiran račun te nije izvršavao svoje već prije preuzete obveze prema drugim vjerovnicima. Ističe da je tuženik znao da je dužnik nesposoban za plaćanje jer je to izričito navedeno u predmetnom Sporazumu i da stečajni dužnik nije u mogućnosti izvršiti plaćanje i da će mu zbog toga ustupiti svoj suvlasnički dio nekretnine, kojom radnjom su izravno oštećeni ostali vjerovnici, a svojim potpisom i podnošenjem prijedloga u Zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda tuženik je također znao i bio svjestan da se time oštećuju ostali vjerovnici. Ističe nadalje kako je u to vrijeme tužitelj imao 3.000.000,00 kn neizvršenih obveza prema ostalim vjerovnicima, te je poduzetom radnjom uz znanje tuženika izravno oštetio druge vjerovnike, a stečajni sudac je rješenjem od 07. srpnja 2005. dao odobrenje stečajnom upravitelju da može podnijeti tužbu radi pobijanja pravne radnje stečajnog dužnika.

4. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da je sa Građevinskom zanatskom zadrugom "Osvit" prije pokretanja stečajnog postupka zaključio navedeni Sporazum 05. ožujka 2003. kao i da je taj Sporazum predao na provedbu u zemljišne knjige, ali

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

da nije točno da iz samog pravnog posla proizlazi kako je račun "Osvita" bio u blokadi niti je točno da je u vrijeme zaključenja Sporazuma tuženik znao ili bio svjestan blokade računa kao i da se Sporazumom oštećuju bilo čija prava kao i da se radilo o legalnom, dopuštenom i uobičajenom pravnom poslu zaključenom skoro 27 mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka, a tvrdnje da je tuženik znao da bi se tim pravnim poslom oštetili drugi vjerovnici su samo konstatacije tužitelja.

5. Na ročištu dana 11. travnja 2006. tuženik je naveo da je približno 5 godina obavljao građevinske radove za tužitelja koji mu do kraja nisu bili plaćeni te da je i u nekim drugim postupcima tuženik ostao nepodmiren pa da je stoga sklopljen predmetni Sporazum u želji da se to ponovno ne dogodi, a da namjera nije bila oštećenje vjerovnika, a u podnesku od 27. travnja 2006. navodi da je prema svojim poslovnim knjigama tuženikovo potraživanje od tužitelja na dan 06. prosinca 2001. iznosilo 204.166,98 kn.

6. U podnesku od 02. svibnja 2006. tužitelj se očitovao o tome je li tužba podnijeta unutar rokova propisanih Stečajnim zakonom te se poziva na odredbe čl. 131. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96-187/04) kojim je propisano da pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih 10 godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike, može se pobijati ukoliko je druga strana u vrijeme poduzimanja te radnje znala za namjeru dužnika, a znanje za namjeru se pretpostavlja ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Dakle, iz predmetnog Sporazuma vidljivo je da su stranke u Sporazumu uglavile odredbu kako "Osvit" objektivno nije u mogućnosti izvršiti plaćanje, dakle obje stranke sporazuma su izričito utvrdile i bile svjesne da dužnik ne može i to objektivno ne može izvršiti svoje obveze.

7. Prema izvješću stečajnog upravitelja od 30. lipnja 2005. vidljivo je da stečajni dužnik osim sporne nekretnine nije imao druge imovine, a imao je utvrđenih obveza u iznosu od 2.961.203,10 kn pa je više nego očito da je dužnik pogodio tuženiku jer ukupna imovina koja čini stečajnu masu (965.396,93 kn) tri je puta manja od obveze dužnika pa su zbog toga stranke u Sporazum uglavile kako izričito obznajuju da dužnik objektivno ne može izvršiti svoje obveze prema tuženiku, a tuženik koji je dulje vrijeme bio u poslovnom odnosu sa stečajnim dužnikom mogao je i morao znati i druge kooperante i izvođače, a kako je u Sporazumu utvrđeno da dužnik objektivno ne može izvršiti plaćanje više je nego očito da su tuženik i dužnik namjerno htjeli oštetiti vjerovnike pa su prema tužitelju ispunjeni uvjeti koje traži zakon radi rokova i poduzimanja određenih radnji.

8. U podnesku od 08. svibnja 2006. tužitelj je pravilno naznačio tužitelja kao: OSVIT građevinsko-zanatska zadruga – u stečaju, Zagreb, Trnjanska 62 te je konačno uredio tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Sporazum od 05. ožujka 2003. sklopljen između tuženika Stjepana Kršeka, Sesvete, Slavka Stolnika 2, MBG: 2409947391804, vlasnika Građevinskog obrta za visoko-nisko gradnju, završne građevinske radove i "OSVIT" građevinsko-zanatska zadruga, Zagreb, Trnjanska 62, temeljem kojega je tuženik u z.k.ul.br. 25107, z.k.č.br. 8304/8 i 8304/9 k.o. Grad Zagreb predbilježio pravo vlasništva na nekretninama zanatske zadruge "Osvit" u korist Stjepana Kršeka, Sesvete, Slavka Stolnika 2.

II. Tuženik je dužan vratiti u stečajnu masu nekretnine u Zagrebu, upisanu u z.k.ul.br. 25107, k.o. Grad Zagreb i to ½ kat. čest. br. 8304/8 u naravi voćnjak površine 185 čhv ili 664 m² i ½ kat. čest. br. 8304/9 u naravi voćnjak površine 182 čhv ili 655 m² koje je stekao temeljem Sporazuma od 05. ožujka sklopljenog između Stjepana Kršeka, Sesvete, Slavka Stolnika 2 i "OSVIT" građevinsko-zanatska zadruga, Zagreb, Trnjanska 62.

III. Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Zagrebu brisanje upisa promjene prava vlasništva u korist Stjepana Kršeka, Sesvete, Slavka Stolnika 2, brisanje upisa predbilježbe prava vlasništava broj Z-5397/2003 u z.k.ul.br. 25107 k.o. Grad Zagreb, k.č.br. 8304/8 i 8304/9 kojom se predbilježuje pravo vlasništva na nekretnine zanatske zadruge "Osvit", za korist Stjepana Kršeka, Sesvete, Slavka Stolnika 2, te povrat u prethodno zemljišnoknjižno stanje – stanje prije upisa predbilježbe broj Z-5397/03 zaprimljene 06. ožujka 2003.

IV. Nalaže se tuženiku da navedenu nekretninu preda u posjed tužitelju."

9. Uz podnesak od 06. travnja 2007. tužitelj je dostavo očevidnik o redosljedu plaćanja za tužitelja iz kojeg je vidljivo da je već 31. svibnja 2001. stečajni dužnik bio u blokadi i to temeljem rješenja o ovrsi Ovr-5134/2000 kao i zbog ostalih blokada kako to proizlazi iz očevidnika. Nadalje, Sporazumom od 12. prosinca 2002. tužitelj i tuženik su uglavili da je tužitelj dužan tuženiku 204.166,97 kn, a Sporazumom 05. ožujka 2003. su ugovorili kako će svoja dugovanja tužitelj izmiriti prodajom nekretnine vjerovniku tj. tuženiku, a također je iz očevidnika vidljivo da tuženik nikada nije blokirao tužitelja pa je time jasno da je tužitelj izravno pogodio tuženiku kada je s njim sklopio predmetni Sporazum.

10. U podnesku od 17. travnja 2007. tuženik navodi da je ½ dijela nekretnina upisanih u z.k.ul. 25107 k.o. Grad Zagreb, koje se sastoje od z.k.č.br. 8304/8 i z.k.č.br. 8304/9, tuženik platio ukupno 528.519,06 kn i to 204.166,97 kn u vidu prebijenog tuženikovog potraživanja po Sporazumu od 05. ožujka 2003. i 324.352,09 kn koji je građevinska tvrtka STINK d.o.o. umjesto tuženiku i nakon pobijanog Sporazuma po dogovoru stranaka platila tužitelju, dok je drugu polovicu nekretnine koju je "Osvit" kupoprodajnim ugovorom od 07. listopada 1999. i aneksom od 08. siječnja 2002. kupio od Borisa Pečera iz Zagreba, a koju nekretninu su naslijedili Radislav Ujdur i Nevenka Ujdur, oboje iz Zagreba i za koju nasljednicima nije isplatio kupoprodajnu cijenu, tuženik je od tužitelja kupio temeljem kupoprodajnog ugovora od 16. srpnja 2003. i to za iznos od 231.000,00 kn i to na način da je tuženik umjesto tužitelja istima isplatio kupoprodajnu cijenu. Navodi, da bi nekretnine iz točke 1. i 2. uopće imale pristup tuženik je morao od Radislava i Nevenke Ujdur kupiti i privatni put, a bez tog puta nekretnine ne bi mogle imati vrijednost procijenjenu po vještaku za potrebe stečajnog postupka. Ističe da je u vrijeme zaključenja pobijanog Sporazuma tuženik prema tužitelju imao najveće potraživanje, a okolnost što tuženik nije pokretao ovršni postupak sama po sebi ne govori ništa.

11. Tuženik u podnesku od 06. lipnja 2008. navodi da je vrijednost nekretnine od 587.500,00 kn nerealno visoka, te dostavlja procjenu utuženih nekretnina od 27. svibnja 2008 izrađenu po vještaku za graditeljstvo, te da iz istog proizlazi da je procjena vrijednosti nekretnine u veljači 2003. godine iznosila 453.323,81 kn, a kao potvrdu tvrdnji da je svoje potraživanje prema tvrtki STINK d.o.o. u iznosu od 324.352,09 kn ustupio tužitelju dostavlja u spis preslik ugovora o cesiji od 16. prosinca 2003.

12. Uz podnesak od 11. lipnja 2008. tužitelj je dostavio tablicu prijavljenih tražbina iz kojih je razvidno potraživanje stečajnih vjerovnika iz kojih je vidljivo da su već vođene ovrhe radi pojedinih dugovanja, a tužitelj je priznao tražbinu u iznosu od 771.934,67 kn pa je vidljivo da je u vrijeme sklapanja spornog Sporazuma između tužitelja i tuženika već postojala tražbina drugih vjerovnika od kojih su neke iznosile puno više nego tražbina tuženika.

13. Ne osporava da je tuženik imao potraživanje prema tužitelju u iznosu od 204.166,98 kn jer je i zbog toga sklopio i Sporazum.

14. Uz podnesak od 06. ožujka 2009. tuženik je dostavio rukom pisanu ispravu od strane Marije Štefanović koja je bila zaposlenica u građevinsko-zanatskoj zadruzi Osvit iz koje je, kako to tvrdi tuženik, razvidno da je potraživanje od 324.352,09 kn zatvoreno između Osvita i Stinka na konto Kršek.

15. U podnesku od 02. travnja 2009. tužitelj navodi da je u svom računovodstvu provjerio i utvrdio da ne postoji dokumentacija iz koje bi bilo vidljivo da je tuženik zatvorio dugovanje te nije našao nikakve izvode ili nešto slično na što se poziva tuženik kao što su računi broj 108/03 na iznos od 108.412,09 kn i račun broj 126/03 u iznosu od 215.840,00 kn.

16. Rješenjem ovog suda od 17. veljače 2010. određeno je da će se provesti knjigovodstveno vještačenje na okolnost da je društvo STINK d.o.o isplatilo cedirani iznos od 324.352,09 kn u korist računa tužitelja.

17. Uvidom u nalaz i mišljenje vještaka list 112-115 spisa razvidno je da imenovani sudski vještak nije proveo ni izvršio zadatak vještačenja uz obrazloženje da zbog nemogućnosti uvida u poslovnu dokumentaciju tužitelja, tuženika i društva Osvit d.o.o. nije moguće odgovoriti na postavljena pitanja niti je dostavljena dokumentacija koja prileži spisu za isto dostatna.

18. Na ročištu dana 18. svibnja 2011. tužitelj pojašnjava da iz samog Sporazuma kojim su na tuženika prenesene nekretnine proizlazi da je u tom trenutku žiro račun tužitelja bio u blokadi, a da to proizlazi i iz nalaza i mišljenja vještaka, a također iz nalaza i mišljenja oba angažirana vještaka nije moguće točno utvrditi da bi tuženik imao najveće potraživanje prema tužitelju pa da stoga nije utvrđeno ništa što bi bilo vezano uz odnos tuženika i društva Stink d.o.o. Tuženik smatra da je Sporazumom od 05. ožujka 2003. tužitelj priznao tuženiku da je obavio građevinske radove u iznosu od 204.166,98 kn, a što je tužitelj učinio nespornim te je učinjeno nespornim da je žiro račun tužitelja na dan 05. ožujka 2003. bio u blokadi.

19. Sud je dana 12. srpnja 2011. zaključio glavnu raspravu te je 18. kolovoza 2011. sud donio rješenje kojim se pretovara glavna rasprava te je od FINE zatražio podatke je li društvo STINK d.o.o. na žiro račun tužitelja isplatilo cedirani iznos od 324.352,09 kn.

20. Dopisom FINE od 23. rujna 2011. zatraženo je da se dostavi podatak o broju računa s kojeg je izvršeno plaćanje te točan datum plaćanja, stoga je sud rješenjem od 29. studenog 2011. naložio strankama da ga obavijeste o tome imaju li podatak o broju žiro računa društva STINK d.o.o.

21. Podneskom od 07. prosinca 2011. tužitelj je obavijestio sud da ne posjeduje podatak niti mu je poznat broj žiro računa predmetnog društva, dok je tuženik u podnesku od 12. prosinca 2011. obavijestio sud da je STINK d.o.o. imao kod Riječke banke d.d. račun broj 2300007-1100209323, a sada navodno kod Erste banke d.d broj 2402006-1100209323.

22. Raspravnim rješenjem od 23. veljače 2012. sud je naložio tuženiku da se u roku od 30 dana očituje, odnosno dostavi podatak da li društvo STINK d.o.o. i dalje uredno egzistira, te ukoliko isti egzistira izravno od predmetnog društva pribavi podatke o isplati tužitelju na temelju ugovora o cesiji od 16. prosinca 2003.

23. U podnesku od 28. ožujka 2012. tuženik je obavijestio sud da STINK d.o.o. egzistira kao trgovačko društvo te je uz podnesak dostavio račune broj 113 na iznos od 108.412,09 kn i račun broj 126 na iznos od 215.940,00 kn, a na temelju kojih računa je zaposlenica u računovodstvu "Osvita" Marija Štefanović sačinila rukom pisanu ispravu iz koje proizlazi da je tim dvjema fakturama u ukupnom iznosu 324.352,09 kn zatvoreno potraživanje između "Osvita" i STINKA d.o.o. na konto Kršek.

24. U podnesku od 30. ožujka 2012. tužitelj navodi da se predmetni računi ne odnose na izvršene građevinske radove temeljem kojeg je sklopljen Sporazum od 05. ožujka 2003., a kojim je tužitelj na tuženika prenio $\frac{1}{2}$ svoje nekretnine nego se odnose na drugi ugovorni odnos pa smatra da je predmetni ugovor o cesiji kojim je tuženik ustupio svoje potraživanje tužitelja koje ima prema trgovačkom društvu STINK d.o.o. irelevantno za ovaj postupak. Niti se predmetni računi mogu dovesti u bilo kakvu vezu sa sklopljenim Sporazumom između tužitelja i tuženika kojim je tužitelj prenio svoj suvlasnički dio na tuženika. Opetovano ističe kako je tuženik znao da je tužitelj nesposoban za plaćanje i da je radi toga bio svjestan da se sklapanjem Sporazuma oštećuju ostali vjerovnici.

25. Rješenjem ovog suda od 04. ožujka 2015. utvrđen je prekid postupka budući je tužitelj brisan iz sudskog registra, a stečajni upravitelj stečajne mase je podneskom od 03. travnja 2015. predložio nastavak postupka. Stoga je sud rješenjem od 12. rujna 2016. nastavio parnični postupak s tim da je tužitelj označen kao Stečajna masa iza Građevinsko-zanatske zadruge Osvit u stečaju.

26. Na ročištu dana 26. siječnja 2023. tužitelj je u cijelosti ostao kod tužbe i tužbeno zahtjeva, dok je tuženik ostao kod svih navoda i dokaznih prijedloga iznesenih tijekom postupka navodeći pri tom kako tužitelj u ovoj pravnoj stvari traži da mu se vrati nekretnina koja je ne samo plaćena po Sporazumu nego i cesijom kako je to tuženik isticao tijekom postupka, te da je cesiju i dokumentirao i naknadnom dostavom dva računa dok je tužitelj naveo da je cesija, ukoliko bi ista zaista bila izvršena, provedena kada je tužitelj bio u blokadi

27. Ovdje valja napomenuti kako je tuženik predlagao saslušanje svjedoka Marije Štefanović na okolnost realizacije cesije, no poziv se vratio sa naznakom "obaviješten nije tražio". Sud je odlučio da se neće provesti dokaz saslušanjem predloženog svjedoka budući da se navedene okolnosti realizacije cesije ne dokazuju iskazima svjedoka, nego je za to tuženik dužan posjedovati financijsku dokumentaciju, a što tuženik tijekom postupka nije dokazao, odnosno nije dostavio relevantnu

dokumentaciju temeljem koje bi dokazao da je cesija i realizirana. Sud također utvrđuje da realizaciju cesije tuženik nije dokazao ni rukom pisanom ispravom (list 101 spisa) jer iz istog ne proizlaze tvrdnje tuženika o realizaciji cesije niti je razvidno tko je istu potpisao. Iz istog razloga sud nije proveo niti dokaz saslušanjem Stjepana Kuzmića vlasnika tvrtke STINK d.o.o., kao ni tuženika Stjepana Kršeka. Naime, saslušanje tuženika Stjepana Kršeka predloženo je na okolnosti pod kojim je okolnostima sačinjena rukom pisana isprava "zatvaranje između Osvita i Stinka na konto Kršek", budući je sud zaključio da se radi o nepotpisanoj "ispravi", ali sporne činjenice da je cesija realizirana ne dokazuju se saslušanjem na okolnosti pod kojim uvjetima je navodna isprava sačinjena, nego isključivo materijalnim dokazima, obzirom da se radi o sporu između pravne osobe i ranijeg vlasnika Građevinskog obrta za visoko-nisku gradnju i završne radove, dakle knjigovodstvenom dokumentacijom.

28. Temeljem čl. 219. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22, dalje u tekstu: ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika.

29. Temeljem čl. 221a. ZPP-a pak, sud ako na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

30. Dakle, dužnost stranaka jest da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve te da predlože dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Na strankama je da sud uvjere u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost njihovih zahtjeva. Ukoliko sud ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu te formirati određeno uvjerenje, oslanjajući se na svoju savjest i slobodnu ocjenu dokaza, primijenit će pravila o teretu dokazivanja.

31. Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koje je mjerodavno za ocjenu osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva. Ona obavezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu u svoju korist poziva nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

32. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u Sporazum od 05. ožujka 2003. (list 5 spisa), presliku zk. izvatka (list 6 spisa), presliku dopisa prednika tužitelja (list 19 spisa), presliku Sporazuma od 12. prosinca 2002. (list 20 spisa), račune (list 21-24 spisa), izvješće stečajnog upravitelja (list 27-31 spisa), izvadak iz sudskog registra (list 35-37 spisa), očevidnik o redoslijedu plaćanja za tužitelja (list 41-46 spisa), Ugovor o prodaji nekretnina (list 50 spisa), izjavu Radislava Ujdura (list 51 spisa), potvrdu (list 52 spisa), Ugovor o kupoprodaji nekretnina (list 53-55 spisa), aneks ugovora (list 56 spisa), procjenu vrijednosti nekretnina (list 61-81 spisa), Ugovor o cesiji (list 82 spisa), tablicu prijavljenih tražbina, rješenje sa ispitnog ročišta i prijavu potraživanja (list 85-96 spisa), presliku pisane isprave (list 101 spisa), nalaz i mišljenje vještaka (list 112-118 spisa), te preslike računa broj 113/03 i 126 (list 138-139 spisa).

33. Provedene dokaze sud je cijenio svakog zasebno i sve dokaze zajedno u skladu s čl. 8 ZPP-a te je na temelju rezultata provedenog postupka zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan.

34. Prije svega valja ukazati da je sud raspravnim rješenjem od 11. travnja 2006. godine pozvao tužitelja da dostavi dokaze da je tužba pravovremeno podnesena.

35. Odredbom čl. 141. st.1. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96-82/06, dalje: SZ), koji se primjenjuje u ovoj pravnoj stvari propisano je da pravne radnje stečajnog dužnika ovlašteni su pobijati stečajni vjerovnici te stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika, a tužba za pobijanje pravnih radnji može se podnijeti u roku od dvije godine od otvaranja stečajnog postupka (st. 2.). Nije sporno da je stečajni postupak nad tužiteljem otvoren rješenjem ovog suda St-26/05 od 25. svibnja 2005., niti je sporno da je tužba na pobijanje pravnih radnji podnesena dana 27. srpnja 2005., dakle, u zakonom propisanom roku.

36. Odredbom čl. 131. st.1. SZ-a propisano je da pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih 10 godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka(prijedlog u konkretnom slučaju podnesen 31. siječnja 2005) ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike, može se pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimana radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru se pretpostavlja ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici, a smatrat će se da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

37. Dakle, predmet ovog spora je pobijanje pravnih radnji odnosno Sporazuma od 05. ožujka 2003. kojim je pravni prednik ovdje tužitelja ustupio svoju 1/2 dijela nekretnina upisanih u z.k.ul.br. 25107 k.o. Grad Zagreb, koja se sastoji od z.k.č.br. 8304/8 u naravi voćnjak sa 185 čhv i z.k.č.br. 830479 u naravi voćnjak sa 182 čhv, stoga je u ovom postupku važno je utvrditi je li radnja (Sporazum) poduzeta u posljednjih 10 godina prije otvaranja stečajnog postupka, je li poduzeta s namjerom da se oštete drugi vjerovnici te je li druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika.

38. Među strankama nije sporno da su prednik tužitelja i tuženik tada kao vlasnik Građevinskog obrta za visoko-nisko gradnju, završne građevinske radove dana 05. ožujka 2003. zaključili predmetni Sporazum.

39. Među strankama također nije sporno da su dana 12. prosinca 2002. godine stranka sklopile Sporazum iz kojeg proizlazi da je prednik tužitelja tuženiku dugovao iznos od 204.166,97 kn. Dakle, među strankama nije sporno da je tuženik predniku tužitelja dugovao iznos od 204.166,97 kn.

40. Uvidom u Sporazum (list 5 spisa) sud je utvrdio da su stranke u čl. 1. kao nesporno utvrdile da je ovdje tužitelj temeljem Sporazuma od 12. prosinca 2002. za izvršene građevinske radove obvezan ovdje tuženiku isplatiti iznos od 204.166,97 kN koji iznos nije sporan među strankama.

41. Odredbom Članka II. predmetnog Sporazuma stranke su se sporazumjele odnosno unijele su odredbu da je "Osvit" građevinsko-zanatska zadruga izričito obznanila dakle, upozorila tuženika da objektivno nije u mogućnosti do navedenog roka izvršiti plaćanje iz točke I. Sporazuma.

42. Sporno je među strankama je li u trenutku sklapanja sporazuma pravni prednik tužitelja imao blokiran račun, te je li tuženik znao ili je mogao znati da je račun pravnog prednika tužitelja blokiran, odnosno je li pravni prednik tužitelja nesposoban za plaćanje, te je sporno je li tuženik ½ dijela nekretnina koja je predmet Sporazuma upisanih u z.k.ul. 25107 k.o. Grad Zagreb platio predniku tužitelja u ukupnom iznosu od 528.519,06 kn.

43. Dakle, člankom II. predmetnog Sporazuma prednik tužitelja je izričito obznanio da objektivno nije u mogućnosti do roka iz članka. I. Sporazuma izvršiti plaćanje, očito svjestan toga da mu je račun blokiran, a da mu je u vrijeme sklapanja Sporazuma račun bio blokiran jasno proizlazi i iz nalaza i mišljenja vještaka koji je utvrdio da je prednik tužitelja bio u neprekidnoj blokadi od 03. svibnja 2001. godine, iz čega sud zaključuje da je prednik tuženika radnju sklapanja Sporazuma poduzeo sa jasnom namjerom namjerom da ošteti svoje vjerovnike.

44. U odnosu na drugu pretpostavku je li tuženik u vrijeme poduzimana radnje znao za namjeru dužnika, valja ukazati da je tuženik u vrijeme sklapanja Sporazuma znao da je prednik tužitelja nesposoban za plaćanje i da mu je račun blokiran i da ne može izvršavati svoje obveze, no unatoč tome pristao je na sklapanje Sporazuma znajući pri tom da se sklapanjem takvog Sporazuma u vrijeme blokade računa nesporno oštećuju drugi vjerovnici, a pogotovo je toga morao biti svjestan kada je podnošenjem prijedloga Zemljišno knjižnom odjelu Općinskog suda za predbilježbom prava vlasništva, obzirom da je predmetna nekretnina bila jedina nekretnina u vlasništvu prednika tužitelja (što proizlazi iz izvješća stečajnog upravitelja), a što je tuženiku svakako bilo moguće provjeriti uvidom u zemljišne knjige, tim više što je nesporno da su stranke bile u višegodišnjem poslovnom odnosu, pa je tuženiku nije moglo ostati nepoznato da postoje i drugi vjerovnici, pa je prema zaključku ovog suda više nego očito da su prednik tužitelja i tuženik namjerno sklapanjem ovog Sporazuma htjeli štetiti druge vjerovnike dužnika, a iz očevidnika o redoslijedu plaćanja vidljivo je da tuženik nikada nije blokirao prednika tužitelja-dužnika, pa je time dodatno jasnije da je predmetnim Sporazumom tužitelj izravno pogodio tuženiku

45. U odnosu na tvrdnje tuženika da je ½ dijela sporne nekretnine platio ukupno 528.519,06 kn i to 204.166,97 kn predmetnim Sporazumom, a iznos od 324.352,09 kn putem cesije kojom je građevinska tvrtka STINK d.o.o. umjesto tuženiku i nakon pobijanog sporazuma platila tužitelju putem cesije (list 82 spisa), valja istaknuti da je predmetna cesija zaključena dana 16. prosinca 2003., dakle u vrijeme kada je račun prednika tužitelja-dužnika nesporno bio u blokadi, a teret dokaza da je cesija provedena bio je na tuženiku. Tuženik tijekom postupka nije dostavio niti jedan dokaz da je cesija provedena, tim više što je čl. 2. predmetne cesije izričito navedeno da će STINK d.o.o. kao cesus iznos od 324.352,09 kn doznačiti u korist cesionara ovdje prednika tužitelja na žiro račun broj 30101-601-28783, niti je uplatu mogao utvrditi sudski vještak. Rukom pisana izjava kako to naziva tuženik (list 101 spisa) ne predstavlja valjani dokaz da je cesija provedena, nit se to može dokazivati saslušanjem svjedoka Marije Štefanović. Naime predmetna "pisana isprava" kako to

naziva tuženik nije potpisana ni ovjerena nikakvim pečatom, a jedini valjan dokaz da je cesija provedena bi potvrda banke da je društvo STINK d.o.o. na račun prednika tužitelja uplatilo navedeni iznos, a tuženik takav dokaz nije dostavio ovom sudu. Sve da je tuženik navedeno i dokazao isto nema nikakvog utjecaja na predmetni spor jer je tužitelj u tijeku postupka dokazao opće pretpostavke koje Zakon predviđa za pobijanje pravnih radnji dužnika, odnosno da je račun dužnika u vrijeme sklapanja Sporazuma od 05. ožujka 2003. bio blokiran, da je Sporazum sklopljen u posljednjih 10 godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, dokazao je namjeru da se takvom radnjom ošteti svoje vjerovnike, te je dokazao da je druga strana, konkretno tuženik u vrijeme sklapanja Sporazuma znao za namjeru dužnika pogotovo je to očito u činjenici da je zatraženim prijedlogom zabilježbe prava vlasništva na jedinoj nekretnini dužnika znao da se vjerovnici dužnika neće moći namiriti prodajom te nekretnine, s time da se posebno naglašava da se znanje za namjeru pretpostavlja ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici, a smatrat će se da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

46. Slijedom svega navedenog odlučeno je temeljem odredbe čl. 131. st. 1. i 141. st. 1. Stečajnog zakona, kao u točki I, II, III i IV izreke ove presude.

47. Odluka o troškovima parničnog postupka (točka V i VI izreke presude) temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155 ZPP-a u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, dalje: Tarifa).

48. Tužitelju su kao potrebni za vođenje spora priznati troškovi sastava tužbe u iznosu od 10.071,01 EUR / 75.880,00 kn, uvećano za PDV po stopi od 23% (Tbr. 7. toč. 1. Tarife), troškovi zastupanja na ročištima 11. travnja 2006., 27. ožujka 2007., 12. svibnja 2008., 24. veljače 2009., 29. travnja 2009., 18. svibnja 2011. i 12. srpnja 2011., svako u iznosu od po 780,41 EUR / 5.880,00 kn, uvećano za PDV po stopi od 23%, (Tbr. 9. toč. 1. Tarife). Tužitelju je priznat trošak sastava podnesaka od 26. travnja 2006. i 05. travnja 2007., svaki u iznosu od po 780,41 EUR / 5.880,00 kn (Tbr. 8.1.) i to uvećano za PDV po stopi od 23%, odnosno ukupno 10.379,45 EUR / 78.204,00 kn, stoga je odlučeno kao u točki V izreke.

49. Sud tužitelju nije dosudio trošak sudskih pristojbi jer tužitelj nije određeno naznačio koji iznos traži i koji trošak je s osnova sudskih pristojbi imao sukladno odredbi čl. 164. st. 2. ZPP-a, te mu nije dosudio trošak vještačenja u iznosu od 6.000,00 kn, budući navedeni trošak tužitelju nije nastao, jer je predujam troškova vještačenja platio tuženi, stoga je odlučeno kao u točki VI izreke ove presude.

Dokument je elektronički potpisan:
MARIJA KRAJNOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
08-03-2023
13:00:11

U Zagrebu, 08. ožujka 2023.

DN:
C=HR
O=IZVJESNIK
OU=IZVJESNIK
CN=IZVJESNIK
2.5.4.97=#130048523337333838313638373732
L=ZAGREB
S=KRAJNOVIĆ
G=MARIJA
CN=MARIJA KRAJNOVIĆ

Sudac
Marija Krajnović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku petnaest od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku

DNA:

- tužitelju po st. upr. uz rješenje za plaćanje pristojbe na presudu
- tuženiku po odvj.

Broj zapisa: **9-30855-e8015**

Kontrolni broj: **0fca1-8f759-b3720**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA KRAJNOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11 (p.p. 432)
10000 Zagreb

Poslovni broj: 71. : P-277/2022-16

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu po ovlaštenom službeniku toga suda Moniki Fuček u pravnoj stvari tužitelja OSVIT građevinsko-zanatska zadruga - u stečaju, Trnjanska 62, 10000 Zagreb zastupanog po punomoćniku Stjepan Brčić; Dražen Vidman, protiv tuženika Stjepan Kršek, OIB 56470765304, Slavka Stolnika 2, 10360 Sesvete zastupanog po punomoćniku Đuro Zoroe, radi Parnica - ostalo, 8. ožujka 2023.

r i j e š i o j e

I. Nalaže se da OSVIT građevinsko-zanatska zadruga - u stečaju, u roku od 8 dana po primitku ovog rješenja plati sudsku pristojbu za Prvostupanjska presuda u iznosu od 663,61 EUR / 4.999,97 HRK¹ (članak 28. Zakona o sudskim pristojbama „Narodne novine“, broj 118/18.-dalje: ZSP).

II. Na odluke koje sud dostavlja u elektroničkom obliku sukladno posebnim propisima putem informacijskog sustava u primjeni u poslovanju suda pristojba se plaća u visini polovice propisanog iznosa pristojbe iz toč.I izreke, ako je uplaćena u roku od 3(tri) dana od dana elektroničke dostave odluke.(Čl. 7. stavak 3 Zakona o sudskim pristojbama-NN 118/18), to se ne odnosi na rješenje o pristojbi dostavljeno u elektroničkom obliku.

III. Gornji iznos doznačite – uplatite kod banke ili pošte u korist računa prihoda Državnog proračuna Republike Hrvatske broj HR1210010051863000160, pozivom na broj HR63 5045-20735-1061311724 opis plaćanja:Pristojba P-277/2022, TS ZG..

IV. Izvornu potvrdu o doznaci – uplati prilijepiti na poledini ovog rješenja, a nakon toga vratiti rješenje ovom sudu u gore navedenom roku.

V. Ako pristojbeni obveznik ne plati pristojbu u ostavljenom roku ili o tome bez odgađanja ne obavijesti sud, nalaže se Financijskoj agenciji provesti ovrhu na

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

novčanim sredstvima pristojbenog obveznika sa svih njegovih računa i oročenih novčanih sredstava prema odredbama zakona koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima (čl. 28. st.4. i 5. i čl. 30. st. 1. ZSP-a).

VI. Nalaže se Financijskoj agenciji da novčani iznos za koji je određena ovrha prenese s računa pristojbenog obveznika i oročenih novčanih sredstava pristojbenog obveznika na račun prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske iz točke III. izreke rješenja, osim primanja i naknada iz članka. 172. Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., i 73/17.- dalje: OZ) i iznosa koji su izuzeti od ovrhe prema članku 173. OZ.

U Zagrebu 8. ožujka 2023.

Ovlašteni službenik
Monika Fuček

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopušten je prigovor. Prigovor se podnosi ovom sudu u jednom primjerku, u roku tri dana od dana primitka prijepisa ovog rješenja (članak 29. ZSP-a).

DNA:

1. OSVIT građevinsko-zanatska zadruga - u stečaju, po st. upr.

Podaci za uplatu pristojbe
Prvostupanjska presuda

Platitelj:	OSVIT građevinsko-zanatska zadruga - u stečaju
Primatelj:	Državni proračun Republike Hrvatske
Iznos:	663,61 EUR / 4.999,97 HRK ¹
Rok plaćanja	13. ožujka 2023.
IBAN primatelja:	HR1210010051863000160
Poziv na broj primatelja:	HR63 5045-20735-1061311724
Opis plaćanja:	Pristojba P-277/2022, TS ZG.

Kod plaćanja obavezno upišite navedeni model plaćanja, poziv na broj i opis kako bi se uplata mogla povezati s Vašim zaduženjem.

Ukoliko ste pristojbu već platili, zanemarite ove podatke za uplatu.

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Poslovni broj: 71. : P-277/2022-16

Uz pomoć odgovarajuće aplikacije
automatski popunite podatke za
elektronsko plaćanje učitavanjem
priloženog 2D barkoda.

Broj zapisa: **9-30855-e8054**

Kontrolni broj: **0796a-51222-39cac**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=37388188772.1.37, CN=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, L=ZAGREB,
OID.2.5.4.97=VATHR-37388188772, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

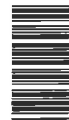
Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

00018

Prilog 3

P-128_3167_146

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

71. P-277/2022-19

Pravna stvar:

Tužitelj: Stečajna masa iza OSVIT građevinsko-zanatska zadruga – u stečaju, Ivanec, Vladimira Nazora 77, kojeg zastupa stečajni upravitelj Dražen Vidman iz Ivanca, Vladimira Nazora 77

Tuženik: STJEPAN KRŠEK, Sesvete, Slavka Stolnika 2, OIB: 56470765304 (ranije v asnik Građevinskog obrta za visoko-nisko gradnju i završne građevinske radove), kojeg zastupa punomoćnik Đuro Zoroe, odvjetnik iz Sesveta, I.G. Kovačića 4/1

Radi: pobijanja pravnih radnji

Dostavlja vam se primjerak pravovremene, potpune i dopuštene žalbe tuženika od 13. ožujka 2023. protiv presude ovog Suda pod gornjim brojem na koju se može u roku od 8 dana od primitka podnijeti odgovor na žalbu (čl. 359; čl. 500. toč. 2. ZPP-a) u 3 primjerka.

U Zagrebu, 17. ožujka 2023.

Sudac
Marija Krajnović

CNA:

-tužitelju po st. upr.
-kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-30856-56011**

Kontrolni broj: **0fb58-4b3a0-0a080**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=37388188772.1.37, CN=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, L=ZAGREB,
OID.2.5.4.97=VATHR-37388188772, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB
Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Na poslovni broj: **P- 277/2022**

PRAVNA STVAR:

TUŽITELJ: Stečajna masa Građevinska zanatska zadruga "Osvit"- u stečaju

TUŽENIK: Stjepan Kršek iz Sesveta, Slavka Stolnika kbr.2, zastupan po Đuri Zoroe, odv. iz Sesveta

radi: pobijanja pravnih radnji

Protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-277/2022 od 08.03.2023.g. tuženik po punomoćniku, u otvorenom roku, ulaže

ŽALBU

3X
Punomoć u sudskom spisu

Razlozi:

1. bitna povreda postupovnih odredaba
2. pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje
3. pogrešna primjena materijalnog prava

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom sud je utvrdio da je bez pravnog učinka prema tužitelju Sporazum od 05.03.2003.g. zaključen između tuženika kao vlasnika Građevinskog obrta za visoko-nisku gradnju i završne radove i "Osvit" građevinsko-zanatska zadruga iz Zagreba (toč. I izreke), pa da je slijedom toga tuženik dužan vratiti u stečajnu masu nekretnine u Zagrebu upisane u zk.ul.br. 25107 k.o. Grad Zagreb i to ½ dijela kč.br. 8304/8 i ½ dijela kč.br. 8304/9 koje je stekao temeljem predmetnog sporazuma (toč. II izreke).

Istom presudom naloženo je Zk-odjelu OGS Zagreb brisanje upisa promjene prava vlasništva na nekretninama iz toč.II izreke presude u korist tuženika i povrat u prethodno zemljišno-knjižno stanje prije predbilježbe u predmetu Z-6397/2003 (toč. III izreke), a tuženiku je naloženo da sporne nekretnine preda u posjed tužitelju (toč. IV izreke), kao i da mu naknadi parnični trošak odmjeren sa 10.379,45 € (toč. V izreke).

U obrazloženju presude I-vo stupanjski sud nakon što je reproducirao tvrdnje i pravna stajališta parničnih stranaka, te pobrojao provedene dokaze, navodi u bitnom, kako je u postupku bilo važno utvrditi *“je li radnja (Sporazum) poduzeta u posljednjih 10 godina prije otvaranja stečajnog postupka, je li to učinjeno s namjerom da se oštete drugi vjerovnici, te je li druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika”*.

Pored nesporne činjenica da je *“tuženik predniku tužitelja dugovao iznos od 204.166,97 kn”* (toč.39 obrazloženja) sud *“uvidom u Sporazum od 12.prosinca 2002.g. utvrđuje da je tužitelj za izvršene građevinske radove obvezan tuženiku isplatiti iznos od 204.166,97 kn koji iznos nije sporan među strankama”* (toč. 40 obrazloženja)

Nadalje, kako je sporno je li tuženik u trenutku sklapanja Sporazuma mogao znati da je pravni prednik tužitelja nesposoban za plaćanje, te je li tuženik ½ dijela nekretnina koje su predmet Sporazuma platio predniku tužitelja 528.519,06 kn. Sud drži da sam tekst Sporazuma (članak I) upućuje na zaključak *„da je prednik tuženika radnju sklapanja Sporazuma poduzeo s jasnom namjerom da ošteti svoje vjerovnike.”* (toč.43 obrazloženja).

A što se tiče isplate predniku tužitelja iznosa od 528.519,06 kn (204.166,97 kn Sporazumom i 324.352,09 kn cesijom) navodi se kako je u vrijeme zaključenja cesije račun prednika tužitelja bio u blokadi, a osim toga da nema dokaza da je cesija provedena. Rukom pisana izjava ne predstavlja valjani dokaz da je cesija provedena, niti se to može dokazivati saslušanjem svjedoka Marije Štefanović.

Ali sve da je tuženik i dokazao da je cesijom predniku tužitelja doznačen iznos od 324.352,09 kn to ne bi imalo utjecaja na predmetni spor jer je tužitelj dokazao opće pretpostavke koje Zakon predviđa za pobijanje pravnih radnji dužnika. A da je tuženik znao za namjeru dužnika da ošteti ostale vjerovnike ukazuje i okolnost da je tuženik zatražio u zemljišnim knjigama zabilježbu prava vlasništva na jedinoj njegovoj nekretnini.

Pobijana presuda ima nedostataka koji su takvog broja i značaja da je se niti ne može na valjan način ispitati.

Ad 1 žalbe

Bitna povreda odredba parničnog postupka iz čl.354.st.1. ZPP-u ostvarena je time što sud nije primijenio odredbu čl. 164.st.3. ZPP-u i time utjecao na donošenje zakonite i pravilne presude, odnosno neopravdano pogodio tužitelju.

Ovo zato što do zaključenja glavne rasprave od 28.01.2023.g. tužitelj nije tražio naknadu parničnog troška niti je u spis predao troškovnik, a u pisanom otpravku I-vo stupanjske presude po tom osnovu dosuđen mu je

iznos od 10.379,45 € (!?) Ovo je doista čudno, jer odredba čl. 164.st.3. ZPP jasno propisuje: "Zahtjev za naknadu troškova stranka je dužna staviti najkasnije do završetka raspravljanja koje prethodi odlučivanju o troškovima, a ako je riječ o donošenju odluke bez prethodnog raspravljanja, stranka je dužna zahtjev za naknadu troškova staviti u prijedlogu o kojem sud treba da odluči."

Ovdje se evidentno radi o nekim nedopuštenim radnjama izvan glavne rasprave, a kako vjeruje u sintagmu „iura novit curia“ tuženik ima pravo sumnjati u nepristranost i objektivnost raspravnog suca!

Bitna povreda postupovnih odredaba ostvarena je i time što je obrazloženje pobijane presude proturječno i nerazumljivo, te ne odgovara sadržaju isprava na koje se poziva (čl.354.st.2.toč.11. ZPP-u).

Naime, sud najprije na str. 8. presude utvrđuje kako nije sporno da iz Sporazuma od "12.prosinca 2020. godine" proizlazi da je tuženik predniku tužitelja dugovao iznos od 204.166,97 kn" (toč.39 obrazloženja), da bi odmah ispod toga naveo kako "uvidom u Sporazum od 12.prosinca 2002.g. utvrđuje da je tužitelj za izvršene građevinske radove obvezan tuženiku isplatiti iznos od 204.166,97 kn koji iznos nije sporan među strankama" (toč. 40 obrazloženja) (!?) Radi li se tu o dva različito datirana sporazuma i tko je komu zapravo dužan?

Isto tako, sud tvrdi kako sam tekst Sporazuma (članak I) upućuje na zaključak „da je prednik tuženika radnju sklapanja Sporazuma poduzeo s jasnom namjerom da ošteti svoje vjerovnike.“(toč.43 obrazloženja). Međutim nejasno je kakvom se to predniku tuženika radi i o čemu sud fabulira!

Ad 2 žalbe

Ovaj razlog za žalbu iz čl. 355. ZPP-u ostvaren je time što je sud odlučne činjenice pogrešno utvrdio, odnosno uopće ih nije utvrđivao dokazima predloženim od strane tuženika.

Pogrešno utvrđeno činjenično stanje

Sud pogrešno drži da je tuženik morao biti svjestan da se sklapanjem Sporazuma oštećuju drugi vjerovnici jer da to proizlazi iz činjenica da je Zk-odjelu OGS Zagreb podnio prijedlog za predbilježbu prava vlasništva na nekretnini koja je jedina bila u vlasništvu prednika tužitelja. Prije svega ono što je najnormalnije u postupku stjecanja vlasništva nekretnina (predbilježba i upis u gruntovnicu, kao jedina zaštita vlasničkih prava) sudu je suspektno i čvrsti dokaz da je tuženik postupao s namjerom da se oštete drugi vjerovnici i da je znao da se radi o jedinoj nekretnini prednika tužitelja. Ova tvrdnja je toliko apsurdna da samu sebe dezavuiira.

Činjenicu da stečajni upravitelj knjigovodstvenom vještaku evidentno nije dao na raspolaganje dokumentaciju koja ide u prilog tuženiku (navodno je nema) sud benevolentno prihvata i ustvrđuje kako nema dokaza da je cesija po ugovoru od 16.12.2003.g. provedena. Pri tome navodi kako rukom pisana isprava Marije Štefanović ne predstavlja valjani dokaz, ali u situaciji kada stečajni upravitelj manipulira relevantnom dokumentacijom, nije dopustio da se sadržaj te isprave i realizacija cesije provjeri saslušanjem osoba koje

itekako mogu pojasniti sve okolnosti i činjenica oko realizacije cesije: tuženika osobno, Marije Štefanović, zaposlenice u računovodstvu prednika tužitelja, te Stjepana Kuzmić, vlasnika tvrtke STINK-cesusa.

Isto tako sud se jednostavno ogлуšio na inzistiranje tuženika na dokaznom prijedlogu s ročišta od 12.07.2011.g., da pribavi zapisnik o primopredaji dokumentacije prednika tužitelja prilikom otvaranja stečajnog postupka, kako bi se provjerilo ponašanje stečajnog upravitelja prilikom pokušaja knjigovodstvenog vještačenja, odnosno njegova nesuradnja s vještakom, vezano upravo za spominjanu cesiju.

Sud pogrešno tumači i podnesak tužitelja od 30.03.2012.g. U tom podnesku tužitelj ne osporava valjanost ugovora o cesiji od 16.12.2003.g., već tvrdi kako se ta cesija ne može dovesti u vezu sa spornim Sporazumom sklopljenim između prednika tužitelja i tuženika. A to je nešto drugo.

Drugim riječima, punomoćnik tužitelja ne dovodi u sumnju račune br.113 od 30.09.2003.g. i br.126 od 31.10.2003.g. na temelju kojih je Marija Štefanović svojom rukom napisala ispravu da je tim računima „zatvoreno potraživanje između „Osvita“ i „Stinka“ na konto Kršek“, pa niti činjenicu da je predniku tužitelja uplaćen iznos iz predmetnog ugovora o cesiji! Ako je tomu tako ostaje nejasno zašto sud tvrdi da nema dokaza da je cesija provedena (!?) Zašto treba dokazivati ono što protivna strana ne poriče?

Kako bi dokazao da je naknada za sporne nekretnine „Osvitu“ zapravo debelo preplaćena, tuženik je angažirao stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo Fišter Stjepana da procijeni vrijednost spornih nekretnina na dan zaključenja Sporazuma. Elaborat o procjeni nekretnina od 27.05.2008.g. (453.323,81 kn) dostavljen je sudu privito podnesku od 04.06.2008.g. Ta vrijednost se znatno razlikuje od vrijednosti nekretnina naznačenih u tužbi (587.500,00 kn) i sada dolazimo do simptomatične i paradoksalne situacije: parnične stranke bi trebale imati jednak procesni položaj, ali sud prihvaća procjenu vještaka kojeg je angažirao tužitelj, ali ne onog kojeg je angažirao tuženik! I to bez obrazloženja!

A što se tiče navoda da se predmetna cesija ne može dovesti u vezu sa Sporazumom, to možda samo u prvi mah može tako izgledati. Nepobitna je činjenica da „Osvit“ nije imao nikakvih potraživanja prema tuženiku, a cesijom mu je od strane „STINKA“ plaćen iznos od 324.352,09 kn, koji je „STINK“ dugovao tuženiku! Jedino logično, racionalno i životno iskustveno objašnjenje je upravo ono što tvrdi tuženik, a to je da je tom cesijom, uz sporni Sporazum, „Osvit“ isplaćen za zemljište koje predmet tužbe.

Po pobijanoj presudi tuženiku, kao jednom od većih vjerovnika, doslovno se otima njegovih uplaćenih 324.352,09 kn. Kako poništenjem Sporazuma (koje poništenje je inače objektivno neprihvatljivo i neargumentirano), te prihvaćanjem tužbenog zahtjeva u cjelini sud može jednostavno i bez ikakvog pravnog osnova za račun tužitelja oteti tuženiku i njegovih 324.352,09 kn? I to zastrašujućom lakoćom i na temelju površno provedenog dokaznog postupka!

Nepotpuno utvrđeno činjenično stanje

Ako je sud, i pred toga što tužitelj nije osporio da je „Osvitu“ cesijom uplaćen

iznos od 324.352,09 kn, smatrao da nije dokazano da je cesija provedena, a imajući u vidu da je stečajni upravitelj vještaku uskratio dokumentaciju koja se odnosi na taj pravni posao i da o tome ipak postoji pisana neslužbena isprava, te koliko god su personalni dokazi u trgovačkom sudovanju izuzetak, ovdje je, radi utvrđivanja svih okolnosti odnosa i razjašnjenja odlučnih činjenica, trebalo provesti dokaz:

- prvenstveno saslušanjem tuženika, te saslušanjem
- Stjepana Kuzmić, vlasnika tvrtke „STINK“
- Mladena Jeršek direktora „Osvit“ i potpisnika spornog Sporazuma i
- više puta spominjane Marije Štefanović.

Osim toga, glede neuspješnog knjigovodstvenog vještačenja, svakako je trebalo pribaviti zapisnik o primopredaji dokumentacije prilikom otvaranja stečajnog postupka, kako bi se provjerili navodi i ponašanje stečajnog upravitelja, kojem sud, nažalost, slijepo vjeruje.

Ad 3 žalbe

U konkretnom slučaju radi se o tome da je tuženik za sporne nekretnine prednika tužitelja isplatio prebijanjem potraživanja po pobijanom Sporazumu od 05.03.2003.g. (manjim dijelom) i cesijom (veći dio), a vrijednost nekretnina je, prema elaboratu građevinskog vještaka Fišter Stjepana preplaćena za iznos od 134.176,19 kn.

Ako se tužbom pobija Sporazum, onda se pobija samo manji dio navedenog pravnog posla i to ne može imati utjecaja na iznos koji je predniku vjerovnika isplaćen cesijom!

Prema tome, osporavajući Sporazum tužitelj je prema tuženiku eventualno mogao postaviti obvezno pravni zahtjev i zatražiti isplatu iznosa iz tog sporazuma, a nikako promjenu zemljišno-knjižnog stanja. A još manje da se njega uknjiži kao vlasnika. Ovako tužitelj traži, a I-vo stupanjski sud dosuđuje i nekretninu i tuženikov novac. Radi se o klasičnom stjecanju bez pravne osnove, što je nedopustivo i tužbeni zahtjev je trebalo odbiti.

Prema tome, prihvaćajući ovako postavljen tužbeni zahtjev sud je pogrešno primijenio materijalno pravo na štetu tuženika, pa je ostvaren i razlog za žalbu iz čl.356 ZPP-u.

Tragom svega navedenog tuženik

p r e d l a ž e

1. da II-go stupanjski sud usvoji žalbu, preinači pobijanu presudu i odbije tužbeni zahtjev u cijelosti, te tužitelja obveže na naknadu parničnog troška, uključujući i trošak ove žalbe s pristojbom,

ili

2. usvoji žalbu, ukine pobijanu presudu i predmet vrati I-vo stupanjskom sudu na ponovni postupak, pred drugim sucem.

Tuženik:
Stjepan Kršek

Trošak sastava žalbe:

Tbr.10/1 OT 1.464,28 €

pristojba na žalbu 829,52 €

Ukupno: 2.293,80 €

Stečajna masa iza OSVIT
građevinsko-zanatska zadruga – u stečaju Ivanec
Vladimira Nazora 77, OIB 69664597077

Nadležni sud:	Trgovački sud Zagreb
Poslovni broj spisa:	71. P-277/2022
Tužitelj:	Stečajna masa iza OSVIT građevinsko-zanatska zadruga – u stečaju Ivanec, V. Nazora 77, OIB: 69664597077
Tuženik:	STJEPAN KRŠEK iz Sesveta, Slavka Stolnika 2, OIB 56470765304 (ranije vlasnik Građevinskog obrta za visoko-nisko gradnju i završne građevinske radove) kojeg zastupa odvjetnik Đuro Zoroe iz Sesveta

Radi: pobijanja pravnih radnji

Stečajni upravitelj kao zakonski zastupnik Tužitelja u otvorenom roku dostavlja na spis

ODGOVOR

na žalbu Tuženika od 13.3.2023. godine, pri čemu u ističe:

1. Tuženik u žalbi nije otklonio utvrđeno točkom I. presude 71. P-277/2022-15 (dalje: Presuda),
2. posljedično prethodno navedenom se, po pravomoćnosti Presude, imaju provesti odredbe iz točaka II., III. i IV. Presude, te
3. Tuženik ima obavezu Tužitelju nadoknaditi troškove određene točkom V. Presude, po pravomoćnosti iste.

Tužitelj u ovom odgovoru posebno ukazuje da je proteklo više od 20 godina od sklapanja sporazuma opisanog u t.I. Presude (dalje: Sporazum) i da ni nakon proteka tog vremena Tuženik u žalbi nije pružio elemente koji bi promijenili okolnost da je prednik Tužitelja u trenutku sklapanja Sporazuma imao neizvršenih obaveza prema vjerovnicima, dakle bio je u blokadi, a povrh toga nije isključio ni činjenicu da su obje strane potpisale Sporazum u kojem su (cit.): „...uglavile odredbu kako „Osvit” objektivno nije u mogućnosti izvršiti plaćanje, dakle obje stranke Sporazuma su izričito utvrdile i bile svjesne da dužnik ne može i to objektivno ne može izvršiti svoje obaveze.” (kraj cit., t.6 obrazloženja Presude).

Blokada poslovnog računa je tada (3/2003) bio najbitniji razlog zbog kojeg Sporazum nije mogao biti sklopljen, a ista zakonska odredba je na snazi i danas, pa Tužitelj ostaje kod svojih navoda tijekom ovog postupka i predlaže višem sudu da

potvrdi Presudu

u cijelosti.

DRAŽEN
VIDMAN
Digitalno
potpisao: DRAŽEN
VIDMAN
Datum: 2023.04.04
16:20:42 +02'00'

Stečajna masa iza OSVIT građevinsko-zanatska
zadruga – u stečaju Ivanec

Dražen Vidman, stečajni upravitelj

Ivanec, 4.4.2023.

